

پلورالیسم حقوقی در قوانین حقوقی ایران

عاطفه حاج محمدی

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مفید، قم، ایران

hajmohammadi.atefeh@yahoo.com

چکیده

حصول داخلی به عدالت کیفری یک موضوع جالب توجه در دنیای جهانی است. منحصر به فرد بودن مجازات جنایی اغلب به عنوان حاکمیت دولتی در نظر گرفته می‌شود. امروز حاکمیت پایه و اساس قوانین بین‌المللی است و به طور گسترده پذیرفته شده است که دولت‌ها در حوزه‌های جنایی در قلمرو خود دارای حاکمیت کامل هستند. با این حال، حتی در حال حاضر، همه چیز کاملاً ساده نیست، زیرا تنها به این دلیل است که صلاحیت یک مفهوم واحد نیست. این شامل ابعاد مجاز، داوری و اجرایی است که همیشه همپوشانی ندارند. حتی زمانی که به همان نوع صلاحیت (به عنوان مثال دادگاه) می‌آید، هر دو دولت منطقه‌ای (جایی که این جرم مرتکب شد) و سایر ایالت‌ها می‌توانند صلاحیت دادگاه‌های مشابهی را نسبت به اتباع خود انجام دهند که مرتکب جرائم در خارج از کشور می‌شوند. از اینرو، صلاحیت همزمان یک محصول جانبی اجتناب ناپذیر سیستم بین‌المللی است. اگر چه، چندین حوزه قضایی مستقل پدیده‌ای است که به ویژه در نتیجه ایالات متحده و به میزان کم سیاست‌های اتحادیه اروپا، مجوز قوانین کیفری را به نحوی که تنها به طور ناچیز به قلمرو آنها متصل است، افزوده است.

این مقاله، از طریق پنج بخش، پلورالیسم حقوقی و پیامدهای آن برای سیاست را مورد بررسی قرار می‌دهد. بخش اول که نیاز حقوقی پلورالیسم به نمونه اولیه جدید نشان می‌دهد و این نیاز را از طریق مرور ادبیات کوتاه فراهم می‌کند. بخش دوم چهار اشکال متمایز را پیشنهاد می‌کند: (۱) مبارزه، (۲) رقابتی، (۳) تعاونی، و (۴) مکمل. همچنین استراتژی‌های معمول استفاده شده برای تعامل با بازیگران عدالت غیرمتخلف در سراسر محیط‌های مختلف قانونی پلورالیستی را مشخص می‌کند: (۱) پل ارتباطی، (۲) هماهنگی، (۳) ادغام، (۴) یارانه، و (۵) سرکوب. بخش‌های سه و چهار در حال حاضر دو مطالعات موردی متفاوت در مورد ساخت‌وساز قضایی پس از قصاص در تنظیمات قانونی پلورالیستی ارائه شده است. مطالعات موردی نشان می‌دهد که چگونه تصمیم‌گیری‌های داخلی و بین‌المللی می‌تواند به تغییر نمونه اولیه عمیق کمک کند. این

تصمیمات می‌تواند به ترویج تغییر از پلورالیسم حقوقی رقابتی به تعاونی کمک کند، یا وضعیت را به مثابه کثرت‌گرایی قانونی کمک می‌کند. بخش‌نهایی درس‌های فراوانی را از تجربیات را ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: پلورالیسم، قوانین حقوقی، ایران، کثرت‌گرایی

مقدمه

پلورالیسم حقوقی یک پدیده مبهم است. از یک طرف، در یک رفتار جهانی که به منظور تغییر در خارج از کشور رخ می‌دهد ممکن است تاثیر قابل توجهی روی یک دولت داشته باشد. به ویژه وقتی که آن تاثیر مستقیم بر تنظیم اقتصاد جهانی دارد، ممکن است در نظر صرف نظر از شرایط درونی دشوار باشد. علاوه بر این، حقوق بین‌الملل خود، بویژه از طریق مفهوم صلاحیت جهانی، به طور واضح دولت‌ها را تشویق می‌کند تا حتی در رابطه با جنایاتی که هیچ یک از روابط قضایی سنتی (یعنی جرایمی که در قلمرو آنها مرتکب نشده‌اند، علیه اتباع خود) عدالت کیفری را اجرا کنند. از سوی دیگر، خطر وجود دارد که دولت بعضی اوقات به دلیل قدرت عظیم خود، شاید بر پایه‌ی یک اتصال ساده به قلمرو آن برخی از خط‌مشی‌های سیاسی را به بقیه جهان تحمیل می‌کند.

پلورالیسم حقوقی دارای پیامدهای سیاست و حکومت است. به عنوان مثال، در کشورهای در حال توسعه، سیستم عدلی غیردولتی اغلب بیشتر اختلافات را در بر می‌گیرد و خود را حفظ و اقتدار قابل توجهی می‌کند. با این حال، اهمیت پلورالیسم حقوقی به ندرت شناخته شده و به طور چشمگیری تحت نظریه‌پردازی است. این پنج راهبرد اصلی که توسط بازیگران داخلی و بین‌المللی در تلاش برای تأثیرگذاری بر رابطه بین سیستم‌های عدلی دولتی و غیردولتی وجود دارد: اتصال دادن، هماهنگ‌سازی، ادغام، کمک مالی، و سرکوب است. رویکردهای امیدوارکننده از نظر فرهنگی قابل فهم و سازنده است و شبکه‌های عدالت غیر دولتی را از اقتدار و مشروعیت درگیر می‌سازد تا به طور جمعی روند فرآیند دولت‌سازی قضایی را پیش برد. در حالی که مطالعات موردی بر کشورهای پس از جنگ تمرکز می‌کنند، این تئوری معرفی می‌تواند به درک و بهبود تلاش‌ها برای ترویج حاکمیت قانون و همچنین حکومنداری و توسعه مناسب در تمامی تنظیمات قانونی پلورالیست کمک کند.

تئوری اصلی روابط بین‌المللی، تمایل دارد دولت یکپارچه را با یک انحصار در استفاده از خشونت مشروع در داخل کشور تصور کند؛ با این حال، واقعیت قدرت سیاسی و حقوقی بسیار پیچیده‌تر است.^۱ پلورالیسم حقوقی که به موجب آن "دو یا چند نظام حقوقی در یک حوزه اجتماعی مشابه همکاری می‌کنند" ویژگی غالب اکثر قوانین قانونی در سراسر جهان است.^۲ تمام دولت‌ها دارای پلورالیسم حقوقی هستند و فقط تعداد محدودی از دولت‌های با صلاحیت بالا، بازیگران عدالت غیر دولتی را تحت کنترل خود دارند. حتی

1- WEBER, MAX. 1978. *Economy and Society: An Outline of Interpretive Sociology*. Berkeley: University of California Press. P:41

2- MERRY, SALLY ENGLE. 1988. "Legal Pluralism." *Law & Society Review* 22 (5) P:870

در این ایالت‌ها، پلورالیسم حقوقی از طریق سازوکارهای حل اختلاف جایگزین، موافقتنامه‌های داوری و تعهدات بین‌المللی پیمان بهبود می‌یابد. در کشورهای دحل توسعه، حدود ۸۰ تا ۹۰ درصد اختلافات در خارج از نظام عدالت اداری مورد رسیدگی قرار می‌گیرند.^۱ نقش پلورالیسم حقوقی به ویژه در مواجهه با اختلافات و اختلافات پس از مواجهه بسیار مهم است، زیرا آنها تمایل دارند نهادهای دولتی ضعیف و اختیارات حکومت را داشته باشند.^۲ در ایالت‌هایی که دارای ظرفیت‌های پایینتر، مشروعیت پایین‌تر و یا هر دو هستند، از حمایت از بازیگران غیردولتی می‌تواند به عنوان یک تاکتیک اجتناب از درگیری یا حتی یک استراتژی حکومتداری وسیع‌تر که تلاش می‌کند تا از گروه‌های قدرتمند که ممکن است از دولت تردید کنند استفاده کنند. در حالی که شیوع و استقامت مکانیسم‌های عدالت غیرمستقیم می‌تواند به عنوان ادعای نیاز به عدالت دولتی برای حاکمیت قانون به شمار آید، مکانیسم‌های عدالت غیرمستقیم معمولاً منجر به اثرات جانبی منفی می‌شود. دستورات قانونی غیرنظامی اغلب هنجارهای فرهنگی یا مذهبی را بدون توجه به حقوق اساسی بشر نشان می‌دهد. زنان و دیگر گروه‌های آسیب‌پذیر به ویژه در معرض خطر هستند، زمانی که سیستم‌های قانونی غیرمستقیم آرمان‌های قدرت‌سالاری را آشکارا را دربرمی‌گیرند. این سیستم‌ها همچنین می‌توانند تعصب قابل توجهی نسبت به افراد و خانواده‌های قدرتمندی داشته باشند و فرآیندهای قانونی اغلب دارای حمایت‌های اصلی مانند هنجارهای رویه‌ای قانونی و قانونی هستند. همانطور که ولدورف تأکید می‌کند، "نخبگان" قضایی "غیردولتی نه مستقل و نه بی‌طرف هستند، و قواعد اختیاری آنها هماهنگی جامعه و عدالت فردی نیست"^۳

علاوه بر این، رابطه بین عدالت دولتی و غیردولتی اغلب نامشخص است و موارد ممکن است با روش‌های مختلف حل‌وفصل شود و گاه دادگاه توسط طرفین انتخاب شود، به ویژه افرادی با نفوذ اقتصادی و سیاسی بیشتری شود. غلبه بر سیستم دولتی به خودی خود یک نتیجه درست را در یک سطح سیستمیک تضمین نمی‌کند، زیرا می‌تواند وسیله‌ای برای استبداد موثرتر باشد.^۴ با این وجود، یک سیستم عدلی موثر حکومتداری پیش‌شرطی برای یک دولت است که قادر به اجرای الزامات قانون قضایی آینده، عمومی، روشن، ثابت و به طور برابر است.^۵ تا موقعی که دولت‌های مرکزی ترجیح می‌دهند یک قدرت را در اختیار قانون قرار دهند، قدرت دولتی نیز به شدت مورد انتقاد قرار می‌گیرد. در داخل کشور، توانایی دولت در انجام وظایف صحیح و موثر، یک زندگی یا مرگ و میر برای میلیون‌ها نفر در سراسر جهان است و به

1- ALBRECHT, PETER, AND HELENE MARIA KYED. 2010. "Justice and Security: When the State Isn't the Main Provider." Copenhagen: Danish Institute for International Studies Policy Brief P:1

2- FEARON, JAMES D. , AND DAVID D. LAITIN. 2004. "Neotrusteeship and the Problem of Weak States." *International Security* 28 (4) P: 5

3- WALDORF, LARS. 2006. "Mass Justice for Mass Atrocity: Rethinking Local Justice as Transitional Justice." *Temple Law Review* 79 (1) p:10

4- KRYGIER, MARTIN. 2011. "Approaching the Rule of Law." *The Rule of Law in Afghanistan: Missing in Inaction*, edited by Whit Mason. Cambridge: Cambridge University Press p:19-21

5- TAMANAHA, BRIAN Z. 2007. "A Concise Guide to the Rule of Law." *St. John's Legal Studies Research Paper No. 07-0082* p:3

طور چشمگیری کیفیت زندگی را برای میلیون ها نفر دیگر نیز تحت تاثیر قرار می دهد. در امور بین المللی همه بر این باورند که، "جوامعی که دارای حکمرانی ضعیف هستند، می توانند منازعاتی را که در سراسر مرزهای بین المللی پخش می شوند، ایجاد کند"، همچنین شبکه های جنایتکار و افراط گرایی خشونت آمیز را تسهیل می کنند. ایجاد یک بخش عدلی قانونی برای حیاتی موفقیت کلی یا شکست تلاش های دولتی ضروری است.^۱

به عنوان عدالت غیردولتی شکل غالب نظم قانونی است، مهم است که مفاهیم آن را درک کنید. دولت سازی یک لنز تحلیلی قدرتمند را برای بررسی و درک مفاهیم پلورالیسم حقوقی فراهم می کند، زیرا موقعیت ها با طیف وسیعی از نتایج واقعی رو به رو هستند. ، با این حال، به چالش ها و فرصت های منحصر به فرد برای ایجاد دولت قضایی ارائه شده توسط پلورالیسم حقوقی کمتر پرداخت شده است و قوانینی که بیشترین اهمیت را دارند ممکن است ریشه در تصویبات مستقیم دولت نداشته باشد. عرف، سنت، مذهب، نسل خانواده، قدرت هایی که به وسیله قانون مجاز نمی باشند (مانند شرکت های جنایتکار یا منافع تجاری قدرتمند) و تعدادی از منابع دیگر ممکن است نفوذ برابر یا حتی بیشتر از قانون دولت هستند.

پلورالیسم حقوقی مستحکم ادعای دولت را به انحصار در حل قانونی اختلافات قانونی و همچنین ایده ی یکپارچگی قانون می پردازد. این دولت را قادر می سازد تا مسائل مربوط به حل اختلاف را براساس دسترسی، کارآیی، مشروعیت، صلاحیت و هزینه، و نیز توانایی های مربوط به سیستم های دولتی و غیردولتی برای تصمیم گیری های قانونی و مجازات افرادی که سیستم های دیگر را انتخاب می کنند، انتخاب کنند. این روند منجر به یک مبارزه پایدار بین بازیگران عدالت دولتی و غیر دولتی بر اساس منابع و نفوذ، برای مشروعیت می شود. به استثنای نقش خود قاضی، مقامات عدالت غیرمستقیم حتی می توانند تبدیل به "فاسد کننده های دولت سازی" شوند و به بازگشت به تعارض کمک کنند. "اینکه آیا مقامات دولتی می توانند "حق و توانایی ایجاد قوانین را کسب کنند" و یا اینکه بازیگران غیردولتی می توانند به طور موثر در مقابل دولت مقاومت کنند، پیامدهای عمده ای برای دولت سازی دارد.^۲ از سوی دیگر، حمایت از بازیگران قضایی غیردولتی می تواند یک استراتژی مهم برای حفظ ثبات و حمایت از نخبگان و حمایت مردمی از دولت باشد. به طور خلاصه، پلورالیسم حقوقی پیامدهای عمده ای در همه دولت ها دارد، اما رواج، میزان استقلال داخلی، نقش و اقتدار نظام های عدالت غیرطبیعی در سراسر زمینه ها متفاوت است.

- 1- KRASNER, STEPHEN D. 2004. "Sharing Sovereignty: New Institutions for Collapsed and Failing States." *International Security* 29 (2) P:86
- 2- PARIS, ROLAND. 2004. *At War's End: Building Peace after Civil Conflict*. Cambridge: Cambridge University Press P:205-6
- 3- MENKHAUS, KEN. 2007. "Governance without Government in Somalia: Spoilers, State Building, and the Politics of Coping." *International Security* 31 (3) P:76
- 4- MIGDAL, JOEL S. 1988. *Strong Societies and Weak States: State-Society Relations and State Capabilities in the Third World*. Princeton, NJ: Princeton University Press P:30-31

در واقع تنها دانستن اینکه پلورالیسم قانونی وجود دارد هیچ وقت کافی نیست، محققان و سیاست‌گذاران باید بدانند که پلورالیسم حقوقی در واقع عمل چگونه می‌کند. هدف این مقاله پیشرفت دانش شناختی از پلورالیسم حقوقی به لحاظ نظری و تجربی است. با انجام این کار، اولاً، چهار طرح اولیه جدید پلورالیسم قانونی را با استراتژی‌های اصلی برای سیاست‌گذاران داخلی و بین‌المللی که با محیط‌های قانونی پویایی مواجه می‌شوند، بیان می‌کنیم. دوم، به این دلیل که این موقعیت‌ها با طیف گسترده‌ای از نتایج واقعی رو به رو می‌شود، این مقاله بر روی ساختار دولت پس از درگیری‌ها تأکید دارد تا یک لنز تحلیلی برای بررسی و درک مفاهیم پلورالیسم قانونی ایجاد کنیم.

درک کنونی بسیار ناقص از پلورالیسم حقوقی

در حالیکه پژوهش‌های علمی مهمی وجود دارد، توضیحات فعلی برای درک فرم و مفاهیم پلورالیسم حقوقی در همه ابعاد و به ویژه کسانی که در پی درگیری هستند، ناکافی هستند. سیستم غیردولتی معمولاً به عنوان مانعی برای پیشرفت یا مانعی برای بازتابی موثر، کارآمد و واقعی از ترجیحات اجتماعی دیده می‌شود.^۱ به عنوان مثال، یک گزارش مهم سازمان ملل متحد، سیستم‌های عدلی غیر دولتی را تعریف می‌کند که شامل "یک شخص ثالث بی‌طرف و نه بخشی از قوه قضائیه" است و همچنین اشاره می‌کند که "سیستم‌های مبتنی بر عرف به نظر می‌رسد مزایای پایداری و مشروعیت را دارند."^۲ در هر دو حالت، مضاعف شدن شدید بین دولت و بخش‌های عدلی غیردولتی به شدت ساده تر انگاشته شده است. پژوهش‌های موجود عمدتاً تاریخی یا نظری بوده است. پلورالیسم حقوقی دارای تاریخچه‌ای طولانی است. این عمیقاً با ایجاد دولت مدرن جایگذاری شده است^۳ به عنوان مثال، بغضی محققان ادعا می‌کنند که رقابت بین سیستم‌های حقوقی موجب تشکیل دولت‌های خاص مدرن شده است. پلورالیسم حقوقی همچنین تعاملات میان جوامع مختلف را شکل داد و "سیستم‌های حقوقی دوگانه در مناطق مستعمره آفریقا، آسیا، آمریکای لاتین و اقیانوس آرام گستراند."^۴ پلورالیسم حقوقی به یک مشخصه از دولت‌های استعماری تبدیل شد که به دنبال مهار مکانیزم‌های حل اختلافات محلی برای کمک به مشروعیت بخشیدن به قانون اساسی خود بودند.^۵ شیوع پلورالیسم حقوقی تا حد زیادی پدیده تاریخی نیست. در حال حاضر،

1- FARRAN, SUE. 2006. "Is Legal Pluralism An Obstacle to Human Rights-Considerations? Considerations from the South Pacific." *Journal of Legal Pluralism & Unofficial Law* 38 (52) P:77

2- HARPER, ERICA. 2011. *Engaging with Customary Justice Systems*. Rome: International Law Development Organization

3- UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAM, UNICEF, AND UN WOMEN. 2012. *Informal Justice Systems: Charting a Course for Human Rights-based Engagement*. New York: United Nations Development Program P:8

4- 2011. *The Origins of Political Order: From Prehuman Times to the French Revolution*. New York: Farrar, Straus and Giroux P:245

5- MERRY, SALLY ENGLE. 1988. "Legal Pluralism." *Law & Society Review* 22 (5) P:890

6- BENTON, LAUREN. 2002. *Law and Colonial Cultures: Legal Regimes in World History, 1400-1900*. Cambridge: Cambridge University Press

پلورالیسم حقوقی در همه جای اشکال مختلف به عنوان حل اختلافات جامعه در سیستم بین‌المللی وجود دارد، جایی که توزیع معاهدات و همچنین رژیم‌های فراملیتی با ظرفیت و توانایی قانونی وجود داشته است.^۱ سیستم‌های حقوقی دولتی و غیردولتی می‌توانند نسبتاً هموار با هم کار کنند و یا اغلب خود را با هم همپوش کنند.^۲

برخی از تلاش‌های قابل توجهی برای درک متقابل بین دولت و بخش‌های عدالت غیردولتی صورت گرفته است.^۳ مفهوم ارتباط بین مکانیسم‌های عدالت دولتی و غیردولتی را به عنوان یک طیف هفت مرحله‌ای "افزایش پذیرش دولت از اعتبار قضاوت قدرت توسط سیستم عدالت غیردولتی" است. در حالی که متوقف ساختن نوع شناسی کامل، دانشمندان متعددی بر تعامل بین سیستم‌های عدلی دولتی و غیرنظامی در قانون‌گذاری پس از سانحه پرداختند.^۴ در حالی که این رویکردها می‌توانند به تلاش‌های دولت برای مشارکت با مکانیسم‌های عدالت غیرمستقیم کمک کنند، آنها مشاهده درک تلاش‌ها برای مشارکت در شکل‌گیری دولت قضایی پس از مواجهه در دولت‌های بسیار متشکل از قوانین تکثرگرایانه، پیشنهاد می‌کنند. استفاده مستقیم از مدل‌های موجود برای تلاش‌های دولت‌سازی قانونی مشکلات جدی را ایجاد می‌کند زیرا آنها چالش‌های سیستماتیک تنظیمات پس از سانحه را به رسمیت نمی‌شناسند. ادعای موفقیت‌آمیز بودن و توانایی حفظ اقتدار در داخل و خارج از کشور، حتی کشورهای با ظرفیت نسبتاً بالایی را به چالش می‌کشد.^۵ همانطور که محقق دیگری اشاره می‌کند، "در حالی که هیچ دولت مردی دولتش را در تمام طول زمان مدیریت نمی‌کند، دولت‌های محکم قادر به تألیف قانون، ایجاد و اجرای تصمیم‌گیری برای یک گروه هستند."^۶ در تنظیمات پس از سانحه، قدرت دولت تقریباً همیشه به صورت فعالانه مورد حمله قرار می‌گیرد. نمونه‌های اولیه و استراتژی‌های پیشنهادی زیر کمک می‌کنند تمام تلاش‌های دولت‌سازی را بدون توجه به اینکه آیا توسط نخبگان محلی تحت حمایت دولت، سازندگان بین‌المللی دولتی یا برخی از آنها ترکیبی از آنها انجام می‌شود، درک شوند.

1- BERMAN, PAUL S. 2012. *Global Legal Pluralism: A Jurisprudence of Law Beyond Borders*. Cambridge: Cambridge University Press

2- TAMANAHA, BRIAN Z. 2008. "Understanding Legal Pluralism: Past to Present, Local to Global." *Sydney Law Review* 30 (3) P:400

3- CONNOLLY, BRYNNA. 2005. "Non-state Justice Systems and the State: Proposals for a Recognition Typology." *Connecticut Law Review* 38 (2) P: 239

4- MAC GINTY, ROGER. 2008. "Indigenous Peace-Making versus the Liberal Peace." *Cooperation and Conflict* 43 (2) , RICHMOND, OLIVER P. 2009. "Becoming Liberal, Unbecoming Liberalism: Liberal-Local Hybridity via the Everyday as a Response to the Paradoxes of Liberal Peacebuilding." *Journal of Intervention and Statebuilding* 3 (3) , BAKER, BRUCE. 2010. "Linking State and Non-state Security and Justice." *Development Policy Review* 28 (5): 597-616.

5- FUKUYAMA, FRANCIS. 2004. *State-Building: Governance and World Order in the 21st Century*. Ithaca, NY: Cornell University Press

6- KRASNER, STEPHEN D. , AND THOMAS RISSE. 2014. "External Actors, State-Building, and Service Provision in Areas of Limited Statehood: Introduction." *Governance* 27 (4) P: 549

نمونه‌های اولیه پلورالیسم حقوقی

نوع‌شناسی جایگزینی که بیشتر به ساختار و مفاهیم پلورالیسم حقوقی متکی است، برای درک قویتر از عملکرد آن در همه دولت‌ها و نیز ارتباط آن با حاکمیت قانون فراهم می‌شود. در اینجا مفهوم حاکمیت قانون در معنای "نازک" و نه "زخیم" استفاده می‌شود. دست کم یک مفهوم "نازک" حاکمیت قانون مستلزم آن است که "قانون باید از قبل پیش‌بینی شود، عمومی شدن، همگانی بودن، روشن بودن، پایدار بودن و قطعی باشد و برای همه اعمال شود"^۱ در حالی که بهترین حالت، در مفهوم‌سازی ضخیم تر شامل نیازهای سازمانی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی است که برای اکثر دولت‌های پس از جنگ در کوتاه‌مدت یا حتی میان‌مدت غیرواقعی است.^۲ ایجاد یک دولت و جامعه با حتی یک نسخه نازک از حاکمیت قانون پس از درگیری، یک وظیفه وحشتناک و وقت‌گیر است که نیاز به همکاری مقامات دولتی و جامعه دارد. در بخش از دولتی، "حتی مفهوم رسمی و سیاسی حاکمیت قانون مستلزم تعهد هنجاری به مبحث حاکمیت قانون" توسط مقامات دولتی است.^۳ در عین حال، اقدام دولت به تنهایی کافی نیست؛ ایجاد حاکمیت قانون مستلزم مکانیسم‌های رسمی و غیررسمی پاسخگویی مردم است. صرف‌نظر از شرایط خاص، "حاکمیت قانون همانقدر فرهنگی است که مجموعه‌ای از مؤسسات است، همانند عادت‌ها، تعهدات و باورهای مردم عادی به عنوان قوانین قانونی"^۴ احترام به قانون تا حد زیادی از نظر اجتماعی مشخص‌کننده این است که که قانون اساسا منصفانه و مشروع است.^۵

در این قسمت، طرح‌های نظری جدید برای درک رابطه سیال بین عدالت دولتی و غیردولتی در طیف وسیعی از بررسی‌ها قرار می‌گیرد: (۱) مبارز، (۲) رقابت، (۳) تعاونی و (۴) مکمل. علاوه بر این، آن را پیشنهاد و بررسی پنج استراتژی اصلی برای درک روش‌های تعامل سازندگان بین‌المللی و داخلی را در اختیار دارد. استراتژی‌های: (۱) همکاری کردن، (۲) هماهنگ‌سازی، (۳) ادغام، (۴) کمک مالی، و (۵) سرکوب. این استراتژی‌ها، رویکردهای اصلی داخلی و بین‌المللی را برای درگیر شدن در بخش قانونی غیر دولتی در جوامع قانونی جوامع پلورالیزه را روشن می‌سازد. استراتژی‌های مورد بحث در اینجا به وضوح به این معنی است که آنها بررسی می‌کنند که چگونه بازیگران داخلی و بین‌المللی می‌توانند به طور فعالانه بر روی نوع کلی از پلورالیسم حقوقی در یک محیط خاص تاثیرگذار باشند. در عمل، با این حال، طرح‌های

1- PEERENBOOM, RANDALL. 2002. "Let One Hundred Flowers Bloom, One Hundred Schools Contend: Debating Rule of Law in China." *Michigan Journal of International Law* 23 (3): 471

2- TAMANAHA, BRIAN Z. 2007. "A Concise Guide to the Rule of Law." *St. John's Legal Studies Research Paper No. 07-0082* P:3

3- WEST, ROBIN. 2003. *Re-Imagining Justice: Progressive Interpretations of Formal Equality, Rights, and the Rule of Law*. Farnham, UK: Ashgate

4- STROMSETH, JANE E, DAVID WIPPMAN, AND ROSA BROOKS. 2006. *Can Might Make Rights? Building the Rule of Law after Military Interventions*. Cambridge: Cambridge University Press P:76

5- STROMSETH, JANE E, DAVID WIPPMAN, AND ROSA BROOKS. 2006. *Can Might Make Rights? Building the Rule of Law after Military Interventions*. Cambridge: Cambridge University Press. P:310

6- TYLER, TOM R. 2006. *Why People Obey the Law*. Princeton, NJ: Princeton University Press

اولیه کلی حقوقی، همیشه منافع هر دو را از بالا به پایین و پایین به بالا نشان می‌دهد. این که آیا بازیگران غیر ولتی انتخاب می‌کنند که دولت را درگیر کنند و در چه شرایطی قطعا از بالا به پایین است، چه میزان و در چه شرایطی مردم از نظام عدالت دولتی و غیردولتی استفاده می‌کنند. همانند سایر زمینه‌های سیاست دولتی، بسیج مردمی و حمایت سیاسی، یک ابزار بالقوه برای تغییر رویکرد دولت به عدالت غایب است.^۱ بنابراین، هر دو طرح جامع پلورالیسم حقوقی که در یک لحظه مشخص و حرکت بین انواع مختلف پلورالیسم حقوقی وجود دارد، ترکیبی از عناصر بالا و پایین را نشان می‌دهد.

در حقیقت، استراتژی‌ها به اطلاع می‌رسانند که کدام فعالیت‌ها می‌توانند به تغییر در تغییر از یک طرح به سوی دیگر کمک کنند و همچنین چگونه پیشرفت در ساختن دولت قضایی در یک نمونه اولیه داده می‌شود. به جای بررسی پروسه به صورت خطی، پیشبرد حاکمیت قانون پس از درگیری باید به عنوان بسیار مبهم با نقاط پیشرفت و برگشت شناخته شود. حتی در شرایط مطلوب، ایجاد حاکمیت قانون و موسسات فراگیر که بر آن پایبند است، معمولا فرآیند طولانی و بسیار متضاد با عناصر بالا و پایین است.^۲ با این وجود، درک درست آگاهانه از نمونه‌های اولیه قانونی که در حال حاضر وجود دارد، می‌تواند به طور قابل توجهی به تقویت ابتکارات داخلی و بین‌المللی برای تاثیرگذاری بر بخش عدالت غیر دولتی و به حداقل رساندن خطر اشتباهات پرهزینه کمک کند. در حالی که همیشه ساده‌سازی، طرح‌های اولیه به مفهوم سازی ویژگی‌های اصلی ارتباط بین بازیگران قضایی دولت و ناتوانی کمک می‌کند. آنها می‌توانند اقدامات قانونی دولت‌سازی و همچنین سایر طرح‌های سیاست داخلی و بین‌المللی را که می‌توانند تحت تأثیر نهادهای غیردولتی قرار بگیرند، مانند ابتکارات توسعه اقتصادی یا تلاش‌های گسترده‌تر حکومت مدیریت کنند. اگر چه مطالعات موردی ارائه شده در این مقاله بر تنظیمات پس از سانحه تمرکز می‌کنند، نمونه‌های اولیه همچنین می‌توانند به بازیگران کمک کنند تا با طیف گسترده‌ای از دولت‌های قانونی پلورالیست هماهنگ و آشنا شوند. هر چیزی که با درک گفتمان مسلط بر آن، می‌توان با مشارکت سازنده در بخش عدالت غیردولتی در یک منطقه مشخص، مشارکت داشته باشد. مشارکت سازنده با بخش عدالت خارجی نیازمند تفکر انتقادی در مورد چگونگی مقابله با واقعیت‌های حال حاضر است در حالی که همزمان به دنبال تبدیل محیط زیست به یکی از مناسب‌تر برای ایجاد دولت قضایی باشند.

1- JORDAN, LISA, AND PETER VAN TUIJL. 2000. "Political Responsibility in Transnational NGO Advocacy." *World Development* 28 (12) P: 2051

2- NORTH, DOUGLASS C. , JOHN JOSEPH WALLIS, AND BARRY R. WEINGAST. 2009. *Violence and Social Orders: A Conceptual Framework for Interpreting Recorded Human History*. Cambridge: Cambridge University Press , ACEMOGLU, DARON, AND JAMES ROBINSON. 2012. *Why Nations Fail: The Origins of Power, Prosperity and Poverty*. London: Profile.

پلورالیسم حقوقی مبارزاتی

در پلورالیسم حقوقی مبارزاتی، نظامهای دولتی و غیردولتی به طور آشکار در جایگاه خصمانه با یکدیگر هستند. از آنجا که پایه‌های قانونی نظام‌های قانونی مربوطه حتی به طور غیرقابل پذیرش پذیر نیست، بخش‌های عدلی دولتی و غیردولتی به صراحت به تضعیف، بی‌اعتبار کردن، جایگزینی و در صورت مطلوب نبودن دیگر هستند. پلورالیسم حقوقی مبارزاتی می‌تواند شامل بازیگران غیردولتی باشد که بنیاد ایدئولوژیک سیستم دولتی را به شیوه‌ای غیرمعمول رد کنند. برای مثال، در مبارزه علیه کشور آپارتاید در آفریقای جنوبی، تلاش‌های جدی برای ایجاد "ساختارهای عدالت و نظم و امنیت که مشروعیت مشروعیت معادل آنها را در موسسه آپارتاید" صورت گرفت.^۱ پلورالیسم حقوقی مبارزه، در حالی که با بی‌خسونت سازگار است، در کشورهایی که به یک شبه نظامی فعال یا جنبش جدایی طلبی مواجه هستند، شکوفا می‌شود. در بسیاری از موارد، عدالت غایب، اساس از این جنبش‌ها را تشکیل می‌دهد.^۲ ناگفته نماند که پلورالیسم حقوقی مبارزاتی در آن دولت سازنده پس از مواجهه با شکست مواجه شده است و یا به طور مشخص در یک جهت منفی قرار دارد، غالب است. در بسیاری از موارد، این پویا با شورش‌های فعال همراه است که توسط سرمایه‌گزاران مخالف هم سطح شناخته می‌شود. بنابراین، محدوده برای همکاری را حتی به حداقل می‌رسد.^۳

پلورالیسم حقوقی رقابتی

پلورالیسم حقوقی رقابتی که در آن اقتدار کلی دولتی به چالش کشیده نمی‌شود، اما بازیگران غیر دولتی دارای استقلال قابل توجهی هستند، بسیاری از کشورهای در حال توسعه را مشخص می‌کنند و پس از جنگ بسیار رایج هستند. در واقع، این وضعیت پیش فرض در تنظیمات پس از سانحه است. در حالی که مسائل سیاسی و قانونی پس از مواجهه، هنوز به طور کامل حل و فصل و یا نهادینه نشده است. چشم انداز بازگشت به مناقشات ناخوشایند وجود دارد. دولت خود را در تلاش برای تثبیت نظم جدید در مکان‌هایی که قبلاً فراتر از کنترل آن بوده است یا در مناطقی که این نظارت مورد تجاوز قرار گرفته است، می‌یابد. همچنین در بسیاری از جوامع در حال توسعه نیز رایج است که بازیگران اجتماعی دارای خودمختاری هستند و همچنان حق نظارت را به گونه‌ای اجرا نمی‌کنند که توسط مقامات دولتی دیکته شده باشند.^۴ پلورالیسم

1- NINA, DANIEL. 2000. "Dirty Harry is Back: Vigilantism in South Africa—The (Re) emergence of the 'Good' and 'Bad' Community." *African Security Review* 9 (1) P:24

2- MAMPILLY, ZACHARIAH. 2011. *Rebel Rulers: Insurgent Governance and Civilian Life during War*. Ithaca, NY: Cornell University Press, ARJONA, ANA, NELSON KASFIR, AND ZACHARIAH MAMPILLY, Eds. 2015. *Rebel Governance in Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press.

3- KALYVAS, STATHIS. 2006. *The Logic of Violence in Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press P:218-20

4- COLLIER, PAUL, ANKE HOFFLER, AND MÅNS SÖDERBOM. 2008. "Post-conflict Risks." *Journal of Peace Research* 45 (4) P: 461-78

5- MIGDAL, JOEL S. 1988. *Strong Societies and Weak States: State-Society Relations and State Capabilities in the Third World*. Princeton, NJ: Princeton University Press

حقوقی رقابتی دارای تنش‌های شدید و اغلب عمیق بین نظام‌های حقوقی دولتی و غیردولتی است، به خصوص در مواردی که قوانین و روش‌های قانونی به صورت قابل ملاحظه‌ای متفاوت باشند^۱ با این حال، در چنین شرایطی، درگیری‌ها به ندرت مقامات رسمی قضایی را به خطر می‌اندازند؛ چرا که بخش عدلی غیردولتی تلاش‌های هماهنگ را برای از ریشه کن کردن اقتدار دولت انجام نمی‌دهد. درحالی که بخش عدالت غیرمستقیم دارای درجه قابل ملاحظه‌ای از خودمختاری است، سیستم‌های دولتی و غیردولتی به نوعی حق داشتن یک شخص دیگر را دارند و مایل به همکاری با یکدیگر هستند، حداقل به صورت تاکتیکی.^۲ سیستم‌های حقوقی غیر قانونی رقابتی اغلب در اعتقادات مذهبی یا فرهنگ مشترک، عرف یا میراث ریشه دارند. پلورالیسم حقوقی رقابتی نیز وجود دارد که بازیگران آن مجرمان هستند که دستورات جداگانه و موازی ایجاد کرده اند که به ندرت به دنبال سرنگونی حکومت به صورت رسمی هستند اما به طور فعالانه با تلاش برای گیر انداختن دولت در قانون خودش قصد در جلب قدرت برای خود را دارند.^۳ ممکن است بین نخبگان سیاسی و بازیگران جنایی با هم مخالفت شود تا از قانون سر باز بزنند یا یا منافع غیرقانونی به دست آورند. در هر حال، فعالیت‌های آنها اساساً مخالف قانون دولت است. در تنظیمات پس از سانحه، سطح رقابت به معنای موفقیت پروسه ساخت و ساز دولتی است.

پلورالیسم حقوقی رقابتی می‌تواند طولانی و بومی باشد، به ویژه هنگامی که حل اختلافات غیردولتی به عنوان مشروع و معتبر دیده می‌شود. در دولت‌های نسبتاً پایدار، حتی می‌تواند یک استراتژی صریح باشد. این مشکلات در قانونگذاری پس از سانحه وجود دارد که در آن قدرت قانونی و موسسات دولتی اغلب به شدت به خطر افتاده است. در حالی که دولت‌ها اغلب در تلاش برای جایگزینی رقبای غیردولتی در طول زمان هستند، در شرایط دیگر، تعامل با مقامات غیردولتی، اساس سیستم حکومتی را تشکیل می‌دهند. سازندگان داخلی قضایی اغلب به بازیگران و سازندگان غیردولتی قوی و سازمانی برای حمایت از حکومت خود، اما نه محدود به گروه‌های قبیله‌ای یا قبیله‌ای و مقامات مذهبی نیاز دارند.^۴

پلورالیسم حقوقی تعاونی

در یک محفل قانونی چندجانبه قانونی-تعاونی، مقامات عدالت غیرمستقیم هنوز هم دارای استقلال و اقتدار قابل توجهی هستند. با این وجود، بازیگران قضایی غیرنظامی به طور کلی مشروعیت هنجاری دولت را پذیرفته و معمولاً مایل به همکاری در جهت اهداف مشترک هستند. درگیری‌های عمده به مراتب کمتر

1- TAMANAHA, BRIAN Z. 2008. "Understanding Legal Pluralism: Past to Present, Local to Global." *Sydney Law Review* 30 (3): 375-411

2- BAKER, BRUCE, AND ERIC SCHEYE. 2007. "Multi-layered Justice and Security Delivery in Post-conflict and Fragile States." *Conflict, Security & Development* 7 (4): 503-28

3- VOLKOV, VADIM. 2000. "The Political Economy of Protection Rackets in the Past and the Present." *Social Research* 67 (3): 709-44

4- MIGDAL, JOEL S 2001. *State in Society: Studying how States and Societies Transform and Constitute One Another*. Cambridge: Cambridge University Press

و تمایل به تمرکز بر مسائل اجتماعی که در آن ارزش‌ها با هم برخورد می‌کنند، مانند حقوق زنان، به جای مسائل وجودی قدرت قضایی دولت بیشتر می‌شود. پلورالیسم حقوقی تعاونی در مناطقی که پیشرفت در راستای تقویت قدرت قانونی دولت صورت می‌گیرد، رشد می‌کند. این تغییر ممکن است با پیشرفت‌های معنی‌داری در جهت تقویت حکومت دموکراتیک که حاکمیت قانون را در بر می‌گیرد، همزمان باشد. با این حال، ایجاد یک دولت با ظرفیت بالا که رابطه‌ی تعاونی با مقامات غیردولتی دارد، لزوماً نیازی به دموکراسی یا حاکمیت قانون نیست. این پویا با تغییرات پس از سانحه در مکان‌هایی مانند زیمبابوه منعکس می‌شود.^۱ با این وجود همکاری، محدودیت‌های خود را دارد. در بسیاری از کشورهای آفریقایی پس از کولونیا، بازیگران عدالت غیردولتی عمدتاً از کشور نوظهور حمایت می‌کردند، اما حمایت آنها اغلب "زمانی که پروژه ساخت‌وساز دولتی بیش از حد انحصارطلبانه یا غارتگر (به وجود آمدند)" از بین رفت.^۲ در عین حال، مهم است که تأکید کنیم که کثرت‌گرایی حقوقی همکاری تنها در رابطه با رابطه بین اشکال غالب دولت و حکومت بدون حکومت است. پلورالیسم حقوقی تعاونی لزوماً به این معنی نیست که از لحاظ ماده، قانون درست است. یک قانون حقوقی که توسط این نمونه اولیه مشخص می‌شود، همیشه برنده و بازنده است. در راستای پلورالیسم حقوقی همکاری، قانون همچون دولت یا غیردولتی همچنان می‌تواند مورد نقض حقوق بشر قرار بگیرد، شهروندان را ستایش کند یا تبعیض سیستماتیک را علیه گروه‌های خاص انجام دهد.

پلورالیسم حقوقی تکمیلی

پلورالیسم حقوقی در یک کشور با سیستم قدرتمند و قانونی موثر ناپدید می‌شود، اما مکمل آن است. به عبارت دیگر، دولت غیردولتی توسط دولت تحت سلطه و سازگاری است؛ زیرا دولت از هر دو مشروعیت برخوردار است که قاعده آن را پذیرفته و ظرفیت اجرای حکم خود را اعمال می‌کند.^۳ ایالات متحده، اروپای غربی و بسیاری از کشورهای دیگر که دارای سیستم‌های قانونی با ظرفیت بالا هستند، اجازه می‌دهند داوری خصوصی، میانجیگری و سایر روش‌های حل اختلاف نظر را اجازه دهند. این روش‌ها طیف گسترده‌ای از فرم‌ها را می‌گیرد، اما "آنها ویژگی‌هایی دارند که شخص ثالث درگیر آن است که نظر خود را ارائه می‌دهد یا اطلاعات مربوط به اختلاف را به اختلاف نظرها می‌دهد."^۴ برای اختلافات مدنی، دادگاه‌های دولتی اغلب تلاش می‌کنند متقاضیان برای حل و فصل اختلافات خود را در خارج از دادگاه

1- KRIGER, NORMA. 2006. "From Patriotic Memories to 'Patriotic History' in Zimbabwe, 1990–2005." *Third World Quarterly* 27 (6): 1151–69
 2- DORMAN, SARA R. 2006. "Post-liberation Politics in Africa: Examining the Political Legacy of Struggle." *Third World Quarterly* 27 (6): 1087
 3- MAC GINTY, ROGER. 2008. "Indigenous Peace-Making versus the Liberal Peace." *Cooperation and Conflict* 43 (2) P:142
 4- SHAVELL, STEVEN. 1995. "Alternative Dispute Resolution: An Economic Analysis." *The Journal of Legal Studies* 24 (1) P:1

تشویق کند، قبل از اینکه مجاز به دسترسی به دادگاه‌های دولتی باشند. با این حال، اساساً و رویه‌ای، قوانین ایالتی و غیردولتی هنوز هم می‌تواند درگیری ایجاد کند. توافقنامه‌های داوری، فرار از قانون و روند قانونی دولت را تسهیل می‌کنند، اما میزان رفع آنها بستگی به خط مشی‌های سیاسی مقامات دولتی دارد. در تمام موارد، این فرآیندها به وسیله‌ی آن به طور کامل ادغام می‌شوند و تحت نظارت نهایی نظارتی قرار می‌گیرند، و تا حد زیادی به دادگاه‌های دولتی برای اجرای آن بستگی دارد. فرآیندهای حل اختلاف نظر مجاز هستند و اغلب تشویق می‌شوند، زیرا دولت آنها را برای رسیدگی به "ناکارآمدی و بی‌عدالتی‌های سیستم‌های دادگاه سنتی" مورد استفاده قرار می‌دهد.^۱

این شکل از پلورالیسم حقوقی مکمل یک دیدگاه حاکمیت است؛ زیرا دولت به طور موثر از طریق روش‌های جایگزین، مانند میانجیگری دادگاه و یا حداقل محل‌های اختلاف محروم تاکتیکی، مانند داوری اختیاری، به طور موقت صدق می‌کند. پلورالیسم حقوقی تکمیلی دارای روحیه همکاری مشابه است، مقامات عدالت غیرمستقیم تحت نظارت دولت و بدون استقلال قابل توجهی برای رد تصمیمات دولت عمل می‌کنند. تنها کثرت‌گرایی حقوقی تکمیلی می‌تواند به خوبی از این قاعده مستثنی برای حاکمیت قانون حمایت کند: این قانون برای همه مردم به طور برابر اعمال می‌شود. پلورالیسم حقوقی تکمیلی یک هدف بلندمدت ارزشمند است، اما مهم است انتظارات معقول در مورد آنچه که در کوتاه‌مدت و میان مدت پس از درگیری امکانپذیر است، باشد. همانطور که با پلورالیسم حقوقی همکاری، تکررگرایی قانونی تکمیلی تنها به ماهیت رابطه بین عدالت دولتی و غیردولتی اشاره دارد. این نوع دستورات قانونی می‌تواند حاکمیت قانون را تضمین کند، اما این بدان معنا نیست که دولت‌هایی که دارای پلورالیسم قانونی تکمیلی هستند، لزوماً از حاکمیت قانون حمایت می‌کنند.^۲

استراتژی برای رفع عدالت غیرنظامی

در حالی که نمونه اولیه کثرت‌گرایی قانونی مهم است، غیرقابل انعطاف است. سازندگان دولتی داخلی و بین‌المللی دارای تعدادی از استراتژی‌هایی هستند که حداقل توانایی ایجاد تغییرات قابل توجهی را دارند. البته نتایج این تلاش‌ها نشان‌دهنده توانایی بازیگران داخلی و یا بین‌المللی برای متقاعد کردن، و یا در بعضی موارد، اعمال ناشران و جامعه به طور گسترده است. بر اساس طیف وسیعی از گزینه‌های در دسترس، این بخش پنج راهکار اصلی برای تعیین بهترین راه حل برای درک متقابل بین دولت و سیستم‌های غیردولتی: (۱) همکاری، (۲) هماهنگ‌سازی، (۳) ادغام، (۴) کمک مالی، و (۵) سرکوب، است. این استراتژی‌ها به هیچ وجه متقابلاً منحصر به فرد و یا ثابت مهر و موم شده نیستند، اما آنها، با این حال، مفهومی و عملکردی است. موفقیت نمی‌تواند تضمین شود، اما استراتژی‌های خاصی برای محیط‌های خاص مناسب هستند.

1- EDWARDS, HARRY T. 1986. "Alternative Dispute Resolution: Panacea or Anathema?" Harvard Law Review 99 (3) P:668

2- CAROTHERS, THOMAS. 1998. "The Rule of Law Revival." Foreign Affairs 77 (2): 95-106

همانطور که در بخش‌های مورد مطالعه نشان داده شده است، دولت‌های محلی و بین‌المللی اغلب این استراتژی‌ها را با کمی توجه به روابط پیچیده بین سیستم‌های عدلی دولتی و غیرنظامی، که می‌تواند منجر به نتایج به طور مطلوب زیر مطلوب باشد، استفاده می‌کند. برنامه‌ریزی استراتژی معقول و سازگاری عملی، که به صورت ایده آل با کمی ثروت ترکیب شده، می‌تواند رابطه بین دولت و بخش‌های عدالت غیردولتی را بدون در نظر گرفتن پویایی موجود بهبود بخشد.

اتصال دادن

با یک استراتژی مونتاژ، قوه مقننه سازندگان تلاش می‌کنند تا اطمینان حاصل شود که پرونده‌های بین دولت و سیستم‌های قضایی غیردولتی به صورت مناسب بر اساس قانون کشور، ترجیحات شرکت‌کنندگان و مناسب بودن محل برگزار می‌شود. تقریباً همیشه، مونتاژ ادعاهای قانونی در مورد حوزه‌های دولتی و غیردولتی را تایید می‌کند. بعضی از مسائل قانونی، به ویژه قتل و سایر جرایم جدی که شامل آسیب‌های فیزیکی هستند، باید در دادگاه‌های ایالتی حل و فصل شود، در حالی که ادعاهای کوچک و بی‌خسونت تقریباً همیشه به محل‌های غیررسمی منتهی می‌شود. کمپین‌های اطلاعاتی عمدتاً برای افزایش درک سیستم حقوقی ایالتی و نحوه دسترسی به آن اقدام می‌شود. به طور مشابه، اغلب آموزش‌ها به رهبران محلی و شهروندان درباره نظام حقوقی ایالتی و نحوه دسترسی به آن داده می‌شود. کمک‌های قانونی رایگان یا یارانه می‌تواند شهروندان را به انتخاب اقتصادی مناسب تبدیل کند. استراتژی پیاده‌سازی می‌تواند با یک رویکرد رسمی ادغام شود که هدف آن ارائه یک چارچوب قانونی ایالتی برای عدالت غایب است، اما همچنین می‌تواند یک ابتکار مستقل باشد که به دنبال افزایش انتخاب‌های افراد بدون تلاش برای حل سوالات بزرگتر در مورد رابطه بین مراکز عدالت اداری و دولتی باشد.

برابری می‌تواند به خوبی کار کند که تقاضای ناخواسته برای دسترسی به دادگاه‌های ایالتی وجود دارد یا زمانی که افزایش آگاهی، تقاضای عدالت را افزایش می‌دهد. تأثیر استراتژی برهم زدن نیز به تمایل مقامات غیردولتی برای تسهیل یا پذیرش ارجاعات به نظام دولتی بستگی دارد که با گسترش آن، خودمختاری را کاهش می‌دهد. بنابراین پل‌ها اغلب یک رویکرد مفید در محیط‌های رقابتی و هماهنگ کننده قانونی پلورالیستی هستند، در حالیکه ابزار کمی برای موقعیت‌هایی وجود دارد که در آن دولت با مقامات غیردولتی رابطه‌ی مبارزاتی دارد.

هماهنگ‌سازی

هماهنگی تلاش می‌کند تا اطمینان حاصل شود که خروجی‌های نظام عدالت غیرمستقیم با ارزش‌های اصلی نظام سیستم سازگار است. در عین حال، سیستم عدالت غیرمستقیم تا حدودی درگیر و قانونی شده است.

برای حمایت از هماهنگی، ایالت متحده و اهداکنندگان بین‌المللی اغلب فعالیت‌هایی را برای تشویق متخصصان عدالت غیردولتی به عمل می‌رسانند تا به طور کلی با قانون کشور عمل کنند.

با این حال، اغلب به رسمیت شناختن تقریباً غیرممکن است که بازیگران غیردولتی میزان قابل توجهی از خودمختاری و مشروعیت مستقل را حفظ می‌کنند. بنابراین، تمایل به تحمل برخی از تفاوت‌های هنجاری در استانداردهای قضاوت وجود دارد. به عنوان مخالفت با تلاش برای از دست دادن مراکز غیررسمی مانند دادگاه‌های ایالتی اول، تمرکز روی تغییر رفتار برخی از مسائل قانونی، مانند رفتارهای غیردولتی زنان است.^۱ به طور کلی، بیشتر توانایی دولت برای ارائه یک مسابقه قانع‌کننده و قانونی برای حل مناقشات با ارزش تقلید، چاره‌ای برای موفقیت در اجرای یک رویکرد هماهنگی است. هماهنگی موفق در اغلب موارد در محیط‌های رقابتی و مخصوصاً تعاونی حقوقی پلورالیسم رخ می‌دهد. با این وجود، تا زمانی که بازیگران غیردولتی میزان قابل توجهی از خودمختاری را حفظ کنند، اختلاف معنی‌داری با سیاست‌های دولت امکان‌پذیر است.

الحاق

با توجه به همکاری، تمایز بین عدالت دولتی و غیرنظامی حداقل از دیدگاه دولت حذف می‌شود. عدالت غیررسمی، به معنای رسمی، عدالت دولت می‌شود. در حقیقت، تصمیمات سیستم عدالت غیرمستقیم تصویب شده است، اما توسط مقامات دولتی نیز تنظیم می‌شود. ادغام می‌تواند ایجاد کند

دادگاه‌های صریح مذهبی یا عادی با حمایت و مقررات دولتی، نشانه‌ای از بازیگران عدالت غیرمستقیم به عنوان دادگاه‌های نخستین دادگاه، و یا به سادگی ارائه راه برای تجدید نظر از محل‌های بدون حضور در دادگاه‌های ایالتی را می‌پذیرند. تصمیم‌گیری در مورد سیستم غیردولتی می‌تواند به درخواست تجدید نظر یا تصویب توسط سیستم دولتی باشد. به عنوان مثال، یک تصمیم شورای محلی در مورد اختلاف مالکیت می‌تواند از طریق یک دادگاه منطقه‌ای یا اداری تصویب شود. در عین حال، کل سیستم عدالت غیرمستقیم می‌تواند تحت نظارت سیستم عدلی و قضایی دولت قرار گیرد. در حالی که سیستم‌های غیردولتی مجاز به ادامه و حتی رشد هستند، در عمل پیوستن به حرکات جسورانه‌ای است که اعتبارات عملی و ایدئولوژیک را در مورد بازیگران غیردولتی با محدود کردن استقلال آنها تضمین می‌کنند. سازنده‌های قضایی دولتی به دنبال هر دو سیستم اقتدار نظام را کنترل و کنترل می‌کنند. پس از تصویب، دولت‌ها ممکن است بیشتر به دنبال تنظیم قانون غیرقانونی "عادی" با اصلاح آن، یک فرآیند ذهنی و انتخابی یا حتی با ایجاد قانون غیرقانونی جدید باشند. فرآیند ذهنی و انتخابی یا حتی با ایجاد قانون جدید غیردولتی. استراتژی‌های ثبت

1- CHOPRA, TANJA, AND DEBORAH ISSER. 2012. "Access to Justice and Legal Pluralism in Fragile States: The Case of Women's Rights." *Hague Journal on the Rule of Law* 4 (2): 337-58.

2- PETERS, ELINE, AND JANINE M. UBINK. 2015. "Restorative and Flexible Customary Procedures and their Gendered Impact: A Preliminary View on Namibia's Formalization of Traditional Courts." *The Journal of Legal Pluralism & Unofficial Law* 47 (2): 291-311

نام ممکن است از طریق تنظیمات حرفه‌ای و یا القا انتخابات به پست‌های غیردولتی که قبلاً از طریق سایر ابزارها اختصاص داده شده، کمتر باشد. هیچ تضمینی وجود ندارد که بازیگران غیردولتی بخواهند یا قادر به درون سیستم عدلیتی دولتی باشند. دولت می‌تواند خود را به عنوان مدیر اصلی با بازیگران قضایی غیر دولتی به عنوان نماینده آن تصور کند. با این وجود، این رویکرد بسیار مشکل ساز است، در حالی که بازیگران غیردولتی هنجارها و ارزش‌های متنوعی از دولت دارند و سازوکارهای پاسخگویی ضعیف هستند. بنابراین، چشم انداز و اثربخشی استراتژی‌های مشارکتی، توانایی دولت را برای متقاعد کردن یا مجبور ساختن تعداد زیادی از بازیگران قضایی غیردولتی برای تعامل با آن، پیگیری می‌کند. این پویای فعال، به احتمال زیاد در تنظیمات همکاری، امکان پذیر است، اما در موقعیت‌های رقابتی، پیش‌بینی می‌شود و در محیط‌های مبارز بسیار بعید است.

کمک مالی

یارانه از سیستم دولتی رایج ترین استراتژی است و برخی از تکنیک‌های یارانه بندی اصلی در تنظیمات، به ویژه اصلاحات قانونی، ایجاد ظرفیت و ایجاد زیرساخت‌های فیزیکی مورد استفاده توسط بخش عدلی، حمایت از نمایندگی نمادین و ترویج مشارکت عمومی متداول است. کمک مالی دارای تعداد زیادی از اهداف بالقوه است. برخلاف هماهنگی، پل ارتباطی و همکاری، هیچ مشکلی معناداری توسط بازیگران قضایی غیردولتی به عنوان پیش شرط لازم نیست. در نتیجه، تحت رویکردهای یارانه‌بندی، سیستم غیردولتی عمدتاً به تنهایی باقی می‌ماند یا حداقل هدف اصلی اقدام نیست. سیستم دولتی کمک می‌کند ظرفیت، عملکرد و تقاضای خود را نسبت به سیستم غیر نظامی افزایش دهد. این وظیفه ساده به نظر می‌رسد.^۱ با این حال، همانطور که فوکویاما اشاره می‌کند، "ایجاد حاکمیت قانون مستلزم ساخت و ساز گسترده نه تنها قوانین، بلکه همچنین دادگاه‌ها، قضات، نوار و مکانیسم‌های اجرایی در سراسر کشور است" و در نتیجه آن را "یکی از مهمترین وظایف اداری پیچیده‌ای که دولت سازندگان باید انجام دهند."

کمک مالی می‌تواند انواع مختلفی از اشکال را به وجود آورد و می‌تواند بدون در نظر گرفتن اینکه محیط زیست توسط کدام یک از کثرت گرایان قانونی تعاونی، مبارزات و یا رقابتی مشخص شده است، اجرا می‌شود. یارانه است که تا به حال رایج‌ترین استراتژی در تنظیمات پس از سانحه، و همچنین برای دولت قضایی به طور کلی بوده است. همچنین بیشترین تاثیر را بر روابط کلی بین دولت و نظام‌های قضایی غیردولتی می‌گذارد، زیرا این تنها شکل کمک به بهبود عملکرد، مشروعیت و اثربخشی عدالت است.

1- FUKUYAMA, FRANCIS. 2004. *State-Building: Governance and World Order in the 21st Century*. Ithaca, NY: Cornell University Press P:59

سرکوب

استراتژی های سرکوب تلاش می نند که اساسا رقباى دولتی ایالتی را تحت الشعاع قرار دهند و از بین ببرند. استراتژی های سرکوب گرایانه ای برای متقاعد کردن یا ایجاد انگیزه از بازیگران عادى غیردولتی برای کار با مقامات دولتی نیستند. سرکوب نه بر سیستم حکومتی متقاعد شده و نه بر رقباى غیردولتی خود و یا تشویق شهروندان به استفاده از دادگاه های ایالتی است. سرکوب می تواند به سادگی یک موضوع غیرقانونی کردن انجمن های عدالت غیرطبیعی، به ویژه در مکان های نسبتا صلح آمیز مانند بوتسوانا باشد و از قدرت دولت برای اجرای حکم خود استفاده کند.^۱ با این وجود، دولت در حال حاضر غالب است. سرکوب تقریبا همیشه سرچشمه خشونت بسیار مهمی است، نه فقط تهدید تحریم. همانطور که دولت در پی از بین بردن بازیگران عدالت غیر دولتی است، سرکوب اغلب منجر به خشونت متقابل توسط بازیگران غیردولتی می شود. به طور خلاصه، خشونت توسط بازیگران غیردولتی می تواند تلاش های سرکوب دولت را منجر شود. تلاش های سرکوب به ندرت با پل ارتباطی، هماهنگی و استراتژی های همبستگی مواجه می شوند، زیرا این رویکردها بستگی به مشارکت سازنده با نظام های عدالت غیر دولتی دارد. با این حال، دولت اغلب یگانه سیستم عدالت دولتی است و تلاش می کند تا اقتدار و اثربخشی آن را نسبت به سیستم عدلی غیردولتی و نیز حفاظت از مقامات قضایی کشور از حملات شورشیان حفظ کند. در حالی که در عمل همیشه ناخوشایند، سرکوب می تواند یک ابزار مهم باشد، زمانی که دولت با تهدید موجود از بازیگران عدالت غیردولتی مواجه می شود، به ویژه هنگامی که به یک شورش مسلحانه مرتبط است. با این وجود، سرکوب به تنهایی، حتی با حمایت نیروی، بعید به نظر می رسد که دولت برای تقویت یک انحصار در قدرت قانونی کافی باشد، زیرا نیروی لازم است با یک شکل دیگر از مشروعیت با گذر زمان پایدار شود.^۲

اشکال گوناگون حقوقی پلورالیسم در عمل

در این مقاله، مطالعات موردی "به عنوان یک مطالعه عمیق از یک واحد (یک پدیده نسبتا محدود است) که در آن هدف محقق، کشف ویژگی های یک طبقه ی بزرگتر از پدیده های مشابه است،" در این مورد پس از مداخله ساختن دولت قضایی در محیط های قانونی پلورالیستی نتیجه گیری خواهد شد.^۳ این محک بر مبنای مقایسه ای ساختاری رویکرد به بخش های عدلی دولتی و غیر دولتی پس از دگریری استوار است.^۴ مهم است که بر این نکته تاکید کنیم که هدف این مطالعات موردی، ارائه یک گزارش دقیق از ساختار دولت مربوط به بخش های عدلی دولتی و غیردولتی نیست. در عوض، آنها تحولات کلیدی را

1- FORSYTH, MIRANDA. 2009. A Bird That Flies with Two Wings: The Kastom and State Justice Systems in Vanuatu. Canberra: ANU E Press

2- BEETHAM, DAVID. 2013. The Legitimation of Power. London: Palgrave Macmillan

3- GERRING, JOHN. 2004. "What Is a Case Study and What Is It Good For?" American Political Science Review 98 (2) P:341

4- GEORGE, ALEXANDER L. , AND ANDREW BENNETT. 2005. Case Studies and Theory Development in the Social Sciences. Cambridge, MA: MIT Press

برجسته می‌کنند و روشن می‌کنند که چگونه طرح‌های اولیه و استراتژی‌های مورد بحث در بالا می‌تواند قانون‌گذاری‌های مهم در مورد چگونگی روابط بین بازیگران دولتی و غیردولتی را برای بهتر یا بدتر تغییر دهد.

به عنوان پیش فرض شرایط برای دولت‌های پس از جنگ و در شایعترین حالت کشورهای در حال توسعه، پلورالیسم قانونی را ارزش بررسی دولت‌های رقابتی می‌دانند. به این ترتیب، این مقاله بر روی رایج‌ترین حالت برای حالت‌های پس از سانحه تمرکز می‌کند و نه تلاش برای برجسته کردن نمونه‌هایی از هر نوع طرح اولیه. در آغاز تلاش‌های دولت برای ساختن دولت پس از جنگ، دولت‌ها به ندرت در یک وضعیت پس از اختلاف با مشخص شدن پلورالیسم قانونی مبارزه می‌کنند. پس از همه، پلورالیسم قانونی مبارزه معمولاً نشانه‌ای از درگیری‌های مداوم یا جدید است. در مقابل، پس از درگیری، تنش بازیگران غیردولتی هنوز هم تازه و قدرتمند است که اغلب خود در هر دو طرف درگیری است.^۱

به این ترتیب، بعید است که رژیم پس از سانحه نوظهور در ابتدا، به رغم همکاری متقابل، با بازیگران قضایی غیردولتی، از یک تعاونی برخوردار باشد. استثنائات نادر به نظر می‌رسد مکان‌هایی هستند که در آن یک دولت قانونی و با ظرفیت بالایی وجود داشته باشد که قبل از جنگ، وجود پلورالیسم قانونی تکمیلی داشته باشد و یک طرف جنگ، یک پیروزی واضح داشته است که به طور کلی توسط مبارزان سابق پذیرفته شده است. به عنوان مثال، بعد از جنگ جهانی دوم آلمان و ژاپن این معیارها را برآورده می‌کنند.^۲

نتیجه‌گیری

شناختن پلورالیسم حقوقی برای هر مداخله قانونی یا سیاست مهم است، اما به هیچ وجه محدود به قانونگذاری دولتی نیست. بدون درک مفاهیم پویایی شناسی حقوقی در یک زمینه خاص، مداخلات احتمالاً بی‌فایده خواهند بود. حتی ابتکاراتی که از موفقیت کوتاه‌مدت بهره‌مند می‌شوند، بعید به نظر می‌رسد پایدار باشند، چرا که آنها ثروت خوب را به جای رویکرد آگاهانه نشان می‌دهند. استراتژی صحیح نیاز به درک اینکه چگونه بازیگران دولتی و غیردولتی به طور سیستماتیک تعامل دارند. این مقاله به ایجاد این دانش کمک می‌کند با ارائه چهار نوع اصلی روابط بین بازیگران دولتی و غیردولتی از طریق یک چارچوب نوع شناختی که پویایی پلورالیسم حقوقی را در سراسر زمینه‌ها روشن می‌کند. با شناخت طرح‌هایی که در آن یک سیاست عمل می‌کند، می‌توان یک استراتژی مناسب یا مجموعه‌ای از استراتژی‌های مرتبط با بازیگران غیردولتی را انتخاب کرد. با شناسایی استراتژی‌های اصلی موجود برای

1- STANILAND, PAUL. 2012. "States, Insurgents, and Wartime Political Orders." *Perspectives on Politics* 10 (2): 243-64

2- DOBBINS, JAMES, JOHN G. MCGINN, KEITH CRANE, SETH G. JONES, ROLLIE LAL, ANDREW RATHMELL, RACHEL M. SWANGER, AND ANGA R. TIMILSINA. 2003. *America's Role in Nation-Building: From Germany to Iraq*. Santa Monica: RAND Corporation

سیاست‌گذاران، این مقاله نشان می‌دهد که چگونه هر رویکرد در هر یک از آرکه تایپ‌ها کار می‌کند و استراتژی‌هایی که ممکن است برای بسته شدن بر اساس زمینه مناسب باشد، مناسب است. در مقابل یک پلورالیسم حقوقی رقابتی، دولت و مردم دولت‌های بعد از حادثه فرصتی را برای ارتقاء یک کشور دموکراتیک که تحت حاکمیت قانون قرار می‌گیرند و یا به بازگشت به درگیری منجر می‌شوند را دارند. به طور خلاصه، موفقیت و شکست کشورها نشان‌دهنده دو پیشنهاد کلیدی است. اول، آنها اهمیت انتخاب استراتژی را با نشان دادن اینکه چگونه تصمیم‌گیری‌های سیاسی می‌تواند بر نتایج تاثیر بگذارد، روشن می‌کند. دوم، آنها نشان می‌دهند که انتخاب استراتژی، در حالی که برای موفقیت درازمدت حیاتی است، تا حد زیادی بی‌اهمیت است، اگر مداخله‌ی سیاستی از نظر فرهنگی قابل فهم نباشد و در نهایت قانع کننده باشد. بنابراین، هنگام ایجاد و اجرای سیاست، باید ساختار و مفاهیم پلورالیسم حقوقی را در نظر گرفت نمی‌توان به نتایج دراز مدت آن اطمینان داشت.

پلورالیسم حقوقی می‌تواند به ایجاد یک پایه حیاتی مشروعیت دولت کمک کند. همانطور که رابطه بین بخش‌های دولتی و غیرمتمرکز ذاتا مبهم است، نهادها و ابتکارات حاضر می‌توانند در ایجاد روابط سازنده‌تر بین بازیگران دولتی و غیردولتی کمک کنند یا مانع آن شوند. روابط رقابتی قانونی پلورالیستی می‌تواند به طور مثبت به تعاونی‌ها تبدیل شود. روابط بین مقامات عدلی دولتی و غیردولتی نیز می‌تواند به سرعت رو به رو شوند زیرا روابط رقابتی به سمت مبارزات بدل می‌شوند. روابط استاتیک نیز حتی موقعیت‌هایی که از نظر کثرت گرایی قانونی مبارزه می‌کنند که به نظر می‌رسد ترسناک نیستند، برای این که همیشه باقی بمانند، باقی نمی‌ماند.

بینش پلورالیسم حقوقی به شکل‌گیری دولت قضایی در یک طرح کلاسیک حقوقی رقابتی، درس‌هایی برای تلاش‌های آینده ارائه می‌دهد. با این حال، به عنوان پلورالیسم حقوقی، پیامدهای عمده‌ای برای طرح‌های نهادی و ابتکارات سیاست در حوزه‌هایی نظیر حکومتداری و توسعه دارد، نظریه ارائه شده در اینجا کاربرد گسترده‌ای دارد. تحقیقات آینده در مورد روابط دولتی و غیردولتی در سایر تنظیمات، پس از سانحه و غیره، گامی مهم و ارزشمند در راه اندازی تصمیمات بهتر سیاست از طریق دانش افزایش خواهد یافت.

فهرست منابع و مآخذ

- ___ ACEMOGLU, DARON, AND JAMES ROBINSON. 2012. *Why Nations Fail: The Origins of Power, Prosperity and Poverty*. London: Profile.
- ___ AHMED, AZAM. 2015. "Taliban Justice Gains Favor as Official Afghan Courts Fail." *New York Times*, A1.
- ___ ALBRECHT, PETER, AND HELENE MARIA KYED. 2010. "Justice and Security: When the State Isn't the Main Provider." _____
- ___ Copenhagen: Danish Institute for International Studies Policy Brief.
- ___ ARJONA, ANA, NELSON KASFIR, AND ZACHARIAH MAMPILLY, Eds. 2015. *Rebel Governance in Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ BABO SOARES, DIONISIO. 2003. "Challenges for the Future." In *Out of the Ashes: Destruction and Reconstruction of East Timor*, edited by James J. Fox and Dionisio Babo Soares, 262–76. Canberra: Australian National University E Press.
- ___ BAIN, WILLIAM. 2006. "In Praise of Folly: International Administration and the Corruption of Humanity." _____
- ___ *International Affairs* 82 (3): 525–38.
- ___ BAKER, BRUCE. 2010. "Linking State and Non-state Security and Justice." *Development Policy Review* 28 (5): 597–616.
- ___ BAKER, BRUCE, AND ERIC SCHEYE. 2007. "Multi-layered Justice and Security Delivery in Post-conflict and Fragile States." _____
- ___ *Conflict, Security & Development* 7 (4): 503–28.
- ___ BARFIELD, THOMAS. 2008. "Culture and Custom in Nation-building: Law in Afghanistan." *Maine Law Review* 60 (2): 347–73.
- ___ ———. 2010. *Afghanistan: A Cultural and Political History*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ BARFIELD, THOMAS, NEAMAT NOJUMI, AND J. ALEXANDER THIER. 2006. *The Clash of Two Goods: State and Non-state Dispute Resolution in Afghanistan*. Washington, DC: United States Institute of Peace.
- ___ BARKEY, KAREN. 2013. "Aspects of Legal Pluralism in the Ottoman Empire." In *Legal Pluralism and Empires, 1500–1850*, edited by Lauren Benton and Richard J. Ross, 83–107. New York: New York University Press.
- ___ BEETHAM, DAVID. 2013. *The Legitimation of Power*. London: Palgrave Macmillan.
- ___ BENJAMIN, CHARLES E. 2008. "Legal Pluralism and Decentralization: Natural Resource Management in Mali." _____
- ___ *World Development* 36 (11): 2255–76.

- ___ BENTON, LAUREN. 2002. *Law and Colonial Cultures: Legal Regimes in World History, 1400–1900*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ BERMAN, PAUL S. 2012. *Global Legal Pluralism: A Jurisprudence of Law Beyond Borders*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ CALL, CHARLES T. 2008. "Ending Wars, Building States." *Building States to Build Peace*. Edited by Charles T. Call and Vanessa Wyeth, 1–19. Boulder: Lynne Rienner.
- ___ CAMPBELL, MEGHAN, AND GEOFFREY SWENSON. 2016. "Legal Pluralism and Women's Rights after Conflict: The Role of CEDAW." *Columbia Human Rights Law Review* 48 (1): 112–46.
- ___ CAROTHERS, THOMAS. 1998. "The Rule of Law Revival." *Foreign Affairs* 77 (2): 95–106.
- ___ CHANDLER, DAVID C. 2006. *Empire in Denial: The Politics of State-Building*. London: Pluto.
- ___ CHAUDHURI, RUDRA, AND THEO FARRELL. 2011. "Campaign Disconnect: Operational Progress and Strategic Obstacles in Afghanistan, 2009–2011." *International Affairs* 87 (2): 271–96.
- ___ CHAYES, SARAH. 2015. *Thieves of State: Why Corruption Threatens Global Security*. New York: W. W. Norton & Company.
- ___ CHESTERMAN, SIMON. 2002. "Walking Softly in Afghanistan: The Future of UN State-Building." *Survival* 44 (3): 37–45.
- ___ CHOPRA, JARAT. 2002. "Building State Failure in East Timor." *Development and Change* 33 (5): 979–1000.
- ___ CHOPRA, TANJA, AND DEBORAH ISSER. 2012. "Access to Justice and Legal Pluralism in Fragile States: The Case of Women's Rights." *Hague Journal on the Rule of Law* 4 (2): 337–58.
- ___ COLLIER, PAUL, ANKE HOFFLER, AND MÅNS SÖDERBOM. 2008. "Post-conflict Risks." *Journal of Peace Research* 45 (4): 461–78.
- ___ CONNOLLY, BRYNNA. 2005. "Non-state Justice Systems and the State: Proposals for a Recognition Typology." *Connecticut Law Review* 38 (2): 239–94.
- ___ COTTON, JAMES. 2007. "Timor-Leste and the Discourse of State Failure." *Australian Journal of International Affairs*. 61 (4): 455–70.
- ___ DOBBINS, JAMES, JOHN G. MCGINN, KEITH CRANE, SETH G. JONES, ROLLIE LAL, ANDREW RATHMELL, RACHEL M. SWANGER, AND ANGA R. TIMILSINA. 2003. *America's Role in Nation-Building: From Germany to Iraq*. Santa Monica: RAND Corporation.
- ___ DORMAN, SARA R. 2006. "Post-liberation Politics in Africa: Examining the Political Legacy of Struggle." *Third World Quarterly* 27 (6): 1085–101.
- ___ DOYLE, MICHAEL W. , AND NICHOLAS SAMBANIS. 2006. *Making War and Building Peace: United Nations Peace Operations*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

- ___ DOYLE, MICHAEL W. 2016. "The Politics of Global Humanitarianism: The Responsibility to Protect Before and After Libya." *International Politics* 53 (1): 14–31.
- ___ EDWARDS, HARRY T. 1986. "Alternative Dispute Resolution: Panacea or Anathema?" *Harvard Law Review* 99 (3): 668–84.
- ___ ELLICKSON, ROBERT. 1991. *Order without Law: How Neighbors Settle Disputes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- ___ FARRAN, SUE. 2006. "Is Legal Pluralism An Obstacle to Human Rights-Considerations? Considerations from the South Pacific." *Journal of Legal Pluralism & Unofficial Law* 38 (52): 77–105.
- ___ FEARON, JAMES D. , AND DAVID D. LAITIN. 2004. "Neotrusteeship and the Problem of Weak States." *International Security* 28 (4): 5–43.
- ___ FORSYTH, MIRANDA. 2009. *A Bird That Flies with Two Wings: The Kastom and State Justice Systems in Vanuatu*. Canberra: ANU Press.
- ___ FUKUYAMA, FRANCIS. 2004. *State-Building: Governance and World Order in the 21st Century*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- ___ _____. 2011. *The Origins of Political Order: From Prehuman Times to the French Revolution*. New York: Farrar, Straus and Giroux.
- ___ _____. 2014. *Political Order and Political Decay: From the Industrial Revolution to the Globalization of Democracy*. London: Profile.
- ___ GEORGE, ALEXANDER L. , AND ANDREW BENNETT. 2005. *Case Studies and Theory Development in the Social Sciences*. Cambridge, MA: MIT Press.
- ___ GERRING, JOHN. 2004. "What Is a Case Study and What Is It Good For?" *American Political Science Review* 98 (2): 341–54.
- ___ GIUSTOZZI, ANTONIO, AND ADAM BACZKO. 2014. "The Politics of the Taliban's Shadow Judiciary, 2003–2013." *Central Asian Affairs* 1 (2): 199–224.
- ___ GLEDHILL, JOHN. 2012. "Competing for Change: Regime Transition, Intrastate Competition, and Violence." *Security Studies* 21 (1): 43–82.
- ___ HARPER, ERICA. 2011. *Engaging with Customary Justice Systems*. Rome: International Law Development Organization.
- ___ HUNTINGTON, SAMUEL. 1993. *The Third Wave: Democratization in the Late Twentieth Century*. Norman: University of Oklahoma Press.
- ___ International Rule of Law Professional. 2014. *Interview with International Rule of Law Professional in Afghanistan*. Kabul: Afghanistan.
- ___ ISSER, DEBORAH. 2011. "Conclusion: Understanding and Engaging Customary Justice Systems." In *Customary Justice and the Rule of Law in War-Torn Societies*, edited by Deborah Isser, 325–67. Washington, DC: US Institute of Peace Press.

- ___ JAHN, BEATE. 2007. "The Tragedy of Liberal Diplomacy: Democratization, Intervention, Statebuilding (Part II)." *Journal of Intervention and Statebuilding* 1 (2): 211–29.
- ___ JENSEN, ERIK G. 2008. "Justice and the Rule of Law" In *Building States to Build Peace*, edited by Charles T. Call and Vanessa Wyeth, 119–42. Boulder: Lynne Rienner.
- ___ JOHNSON, THOMAS H. 2013. "Taliban Adaptations and Innovations." *Small Wars & Insurgencies* 24 (1): 3–27. JONES, SETH G. 2008. "The Rise of Afghanistan's Insurgency: State Failure and Jihad." *International Security*. 32 (4): 7–40
- ___ _____. 2010. *In the Graveyard of Empires: America's War in Afghanistan*. New York: W. W. Norton.
- ___ JORDAN, LISA, AND PETER VAN TUIJL. 2000. "Political Responsibility in Transnational NGO Advocacy." *World Development* 28 (12): 2051–65.
- ___ KALYVAS, STATHIS. 2006. *The Logic of Violence in Civil War*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ KILCULLEN, DAVID. 2011. "Deiokes and the Taliban: Local Governance, Bottom-up State Formation and the Rule of Law in Counter-insurgency." *The Rule of Law in Afghanistan: Missing in Inaction*, edited by Whit Mason, 35–49. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ KRASNER, STEPHEN D. 2004. "Sharing Sovereignty: New Institutions for Collapsed and Failing States." *International Security* 29 (2): 85–120 KRASNER, STEPHEN D. , AND THOMAS RISSE. 2014. "External Actors, State-Building, and Service Provision in Areas of Limited Statehood: Introduction." *Governance* 27 (4): 545–67.
- ___ KRIGER, NORMA. 2006. "From Patriotic Memories to 'Patriotic History' in Zimbabwe, 1990–2005." *Third World Quarterly* 27 (6): 1151–69.
- ___ KRYGIER, MARTIN. 2011. "Approaching the Rule of Law." *The Rule of Law in Afghanistan: Missing in Inaction*, edited by Whit Mason. Cambridge: Cambridge University Press, 15–34.
- ___ LAKE, DAVID A. 2008. "The State and International Relations." In *The Oxford Handbook of International Relations*, edited by Christian Reus-Smit and Duncan Snidal. Oxford: Oxford University Press, 41–61.
- ___ MAC GINTY, ROGER. 2008. "Indigenous Peace-Making versus the Liberal Peace." *Cooperation and Conflict* 43 (2): 139–63.
- ___ MAMPILLY, ZACHARIAH. 2011. *Rebel Rulers: Insurgent Governance and Civilian Life during War*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- ___ MARRIOTT, ANDREW. 2009. "Legal Professionals in Development: Timor-Leste's Legislative Experiment." *Conflict, Security & Development* 9 (2): 239–63.

- ___ MARX, SUSAN. 2013. Timor-Leste Law and Justice Survey 2013. Dili: The Asia Foundation.
- ___ MCWILLIAM, ANDREW. 2005. "Houses of Resistance in East Timor: Structuring Sociality in the New Nation. " *Anthropological Forum* 15 (1): 27-44.
- ___ MENKHAUS, KEN. 2007. "Governance without Government in Somalia: Spoilers, State Building, and the Politics of Coping. " *International Security* 31 (3): 74-106.
- ___ MERRY, SALLY ENGLE. 1988. "Legal Pluralism. " *Law & Society Review* 22 (5): 869-96.
- ___ _____. 1991. "Law and Colonialism. " *Law & Society Review* 25 (4): 889-922.
- ___ MIAKHEL, SHAHMAHMOOD, AND NOAH COBURN. 2010. "Many Shuras Do Not a Government Make: International Community Engagement with Local Councils in Afghanistan. " Washington, DC: United States Institute for Peace.
- ___ MIGDAL, JOEL S. 1988. *Strong Societies and Weak States: State-Society Relations and State Capabilities in the Third World*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ _____. 2001. *State in Society: Studying how States and Societies Transform and Constitute One Another*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ MINISTRY OF JUSTICE. 2009. *Draft National Policy on Relations between the Formal Justice System and Dispute Resolution Councils*. Kabul: Islamic Republic of Afghanistan.
- ___ _____. 2010. *Draft Law on Dispute Resolution Shuras and Jirgas*. Kabul: Islamic Republic of Afghanistan.
- ___ NINA, DANIEL. 2000. "Dirty Harry is Back: Vigilantism in South Africa—The (Re) emergence of the 'Good' and 'Bad' Community. " *African Security Review* 9 (1): 18-28.
- ___ NIXON, ROD. 2012. *Justice and Governance in East Timor: Indigenous Approaches and the 'New Subsistence State.'* London: Routledge.
- ___ NORTH, DOUGLASS C. , JOHN JOSEPH WALLIS, AND BARRY R. WEINGAST. 2009. *Violence and Social Orders: A Conceptual Framework for Interpreting Recorded Human History*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ PARIS, ROLAND. 2004. *At War's End: Building Peace after Civil Conflict*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ _____. 2009. "Does Liberal Peacebuilding Have a Future?" *New Perspectives on Liberal Peacebuilding*, edited by Edward Newman, Roland Paris, and Oliver P. Richmond. Tokyo: United Nations University Press, 97-111.
- ___ _____. 2010. "Saving Liberal Peacebuilding. " *Review of International Studies* 36 (2): 337-65.

- ___ PARIS, ROLAND, AND TIMOTHY D. SISK, eds. 2009. *The Dilemmas of Statebuilding: Confronting the Contradictions of Postwar Peace Operations*. London: Routledge.
- ___ PEERENBOOM, RANDALL. 2002. "Let One Hundred Flowers Bloom, One Hundred Schools Contend: Debating Rule of Law in China." *Michigan Journal of International Law* 23 (3): 471–544.
- ___ PELETZ, MICHAEL G. 2002. *Islamic Modern: Religious Courts and Cultural Politics in Malaysia*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ PETERS, ELINE, AND JANINE M. UBINK. 2015. "Restorative and Flexible Customary Procedures and their Gendered Impact: A Preliminary View on Namibia's Formalization of Traditional Courts." *The Journal of Legal Pluralism & Unofficial Law* 47 (2): 291–311.
- ___ POULLADA, LEON B. 1973. *Reform and Rebellion in Afghanistan, 1919–1929: King Amanullah's Failure to Modernize a Tribal Society*. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- ___ RASHID, AHMED. 2008. *Descent into Chaos: The US and the Disaster in Pakistan, Afghanistan, and Central Asia*. New York: Penguin.
- ___ RDTL. 2004a. *On Community Authorities*. Decree Law No. 5/2004. Dili: RDTL.
- ___ ———. 2004b. *On the Election of Suco Chiefs and Suco Councils*. Law No. 2/2004. Dili: RDTL.
- ___ ———. 2009a. *Community Leadership and Their Election*. Law 3/2009. Dili: RDTL.
- ___ ———. 2009b. *Penal Code*. Decree-Law 19/2009. Dili: RDTL.
- ___ ———. 2010. *Law against Domestic Violence*. Law 7/2010. Dili: RDTL.
- ___ RDTL MINISTRY OF STATE ADMINISTRATION AND THE ASIA FOUNDATION. 2013. *Reflections on Law no. 3/2009: Community Leadership and their Election*. Dili: The Asia Foundation.
- ___ RICHMOND, OLIVER P. 2009. "Becoming Liberal, Unbecoming Liberalism: Liberal-Local Hybridity via the Everyday as a Response to the Paradoxes of Liberal Peacebuilding." *Journal of Intervention and Statebuilding* 3 (3): 324–44.
- ___ ROBINSON, GEOFFREY. 2009. *"If You Leave Us Here, We Will Die": How Genocide Was Stopped in East Timor*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ ROY, OLIVIER. 1990. *Islam and Resistance in Afghanistan*. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ RUBIN, BARNETT R. 2002. *The Fragmentation of Afghanistan: State Formation and Collapse in the International System*. New Haven, CT: Yale University Press.
- ___ SHAVELL, STEVEN. 1995. "Alternative Dispute Resolution: An Economic Analysis." *The Journal of Legal Studies*. 24 (1): 1–28.

- ___ SIGAR. 2015. SIGAR 15–68 Audit Report: Rule of Law In Afghanistan: U. S. Agencies Lack a Strategy and Cannot Fully Determine the Effectiveness of Programs Costing More than \$1 Billion. Washington, DC: SIGAR.
- ___ SINGH, DANNY. 2015. “Explaining Varieties of Corruption in the Afghan Justice Sector. ” Journal of Intervention and Statebuilding 9 (2): 231–55.
- ___ SINNO, ABDULKADER H. 2008. Organizations at War in Afghanistan and Beyond. Ithaca, NY: Cornell University Press.
- ___ STANILAND, PAUL. 2012. “States, Insurgents, and Wartime Political Orders. ” Perspectives on Politics 10 (2): 243–64.
- ___ STIPANOWICH, THOMAS J. 2004. “ADR and the “Vanishing Trial”: The Growth and Impact of “Alternative Dispute Resolution. ” Journal of Empirical Legal Studies 1 (3): 843–912.
- ___ STROHMEYER, HANSJOERG. 2000. “Building a New Judiciary for East Timor: Challenges of a Fledgling Nation. ” Criminal Law Forum 11 (3): 259–85.
- ___ STROMSETH, JANE E, DAVID WIPPMAN, AND ROSA BROOKS. 2006. Can Might Make Rights? Building the Rule of Law after Military Interventions. Cambridge: Cambridge University Press.
- ___ SWENSON, GEOFFREY. 2017. “Why U. S. Efforts to Promote the Rule of Law in Afghanistan Failed. ” International Security 42 (1): 114–51.
- ___ SWENSON, GEOFFREY, AND ELI SUGERMAN. 2011. “Building the Rule of Law in Afghanistan: The Importance of Legal Education. ” Hague Journal on the Rule of Law 3 (1): 130–46.
- ___ TAMANAHA, BRIAN Z. 2007. “A Concise Guide to the Rule of Law. ” St. John’s Legal Studies Research Paper No. 07–0082.
- _____. 2008. “Understanding Legal Pluralism: Past to Present, Local to Global. ” Sydney Law Review 30 (3): 375–411.
- ___ TYLER, TOM R. 2006. Why People Obey the Law. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAM, UNICEF, AND UN WOMEN. 2012. Informal Justice Systems: Charting a Course for Human Rights-based Engagement. New York: United Nations Development Program.
- ___ US MISSION AFGHANISTAN. 2010. U. S. Foreign Assistance for Afghanistan: Post Performance Management Plan 2011–2015. Kabul: US Mission Afghanistan.
- ___ VOLKOV, VADIM. 2000. “The Political Economy of Protection Rackets in the Past and the Present. ” Social Research 67 (3): 709–44.
- ___ WALDORF, LARS. 2006. “Mass Justice for Mass Atrocity: Rethinking Local Justice as Transitional Justice. ” Temple Law Review 79 (1): 1–87.

- ___ WARDAK, ALI, AND JOHN BRAITHWAITE. 2013. "Crime and War in Afghanistan: Part II: A Jeffersonian Alternative?" *British Journal of Criminology* 53(2): 197–214.
- ___ WEBER, MAX. 1978. *Economy and Society: An Outline of Interpretive Sociology*. Berkeley: University of California Press.
- ___ WEST, ROBIN. 2003. *Re-Imagining Justice: Progressive Interpretations of Formal Equality, Rights, and the Rule of Law*. Farnham, UK: Ashgate.
- ___ WEST, RONALD A. 2007. "Lawyers, Guns and Money: Justice and Security Reform in East Timor." In *Constructing Justice and Security after War*, edited by Charles T. Call, 313–50. Washington, DC: United States Institute for Peace.
- ___ WICKHAM-CROWLEY, TIMOTHY P. 1992. *Guerrillas and Revolution in Latin America: A Comparative Study of Insurgents and Regimes since 1956*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- ___ WIGGLESWORTH, ANN. 2013. "Community Leadership and Gender Equality: Experiences of Representation in Local Governance in Timor-Leste." *Asian Politics & Policy* 5 (4): 567–84.